

Олександр Нагорний, підприємець, політик, публіцист

СЕМАНТИКО-ПОЗИТИВІСТСЬКИЙ ТРАКТАТ

Сучасний демагогічний і нікчемний за своєю недолугою сутністю в справах державного управління український політикум і досі ще довірливий та неадекватний європейськості соціум терпить поразку за поразкою. І то не тільки лиш у сенсі втрати територій чи національної гідності перед лицем агресивних викликів унаслідок розвою тероризму та сепаратизму, але у першу чергу з огляду на відсутність навичок поведінки, яка мала б вирізняти справжній кризовий менеджмент республіки України від фахово неспроможного.

В постсоціалістичній країні панівною є й залишається неприхована безвідповідальна, капітулянтська політика стосовно як громадян, так і легітимно належних державі територій. Аналогічним чином верх узяла зів'ялого перебігу маніакальна упевненість «бомонду» у власній персональній гідності на тлі реальної гуманітарної катастрофи на півдні й на сході України. Тож є нагальний привід для глибинного неупередженого аналізу ситуації, недолугих дій та злочинної бездіяльності у кулуарах усіх рівнів владних структур. А вони так хвацько користають з громадських, бюджетних та позичених коштів... Складається враження, що ота соцкомівська ментальна «бомба» сповільненої дії ось-ось винесе рештки нинішнього псевдонаціонального «бомонду» на смітник історії або до екзилу, адже ці владці вже до краю довели народ наш, платників податків.

Повиганяли мільйони і мільйони співгромадян на рабську працю за кордон, повисмикували з домівок літніх людей і дітвору й змусили найпродуктивніших принижуватися заради хліба насущного, а самі мерщій спекулювати заробітчанськими валютними мільярдами. І ці мільярди з нечуваним успіхом негайно оприбутковують у гамани власних ненаситних сімей, час від часу киваючи на «папіредніков»...

Та ж їм чомусь досі невтямки, що від отакого антиукраїнського дерибана як усередині, так зовні, як свідчать факти історії, годі сховатися чи то на Заході, чи на Сході, чи на Півночі, чи на Півдні. Бо українці є усюди і завжди питають як належить, де собака скажений жирує за високим парканом, і яким чином переселити його в пристойні каземати... Аби знав, як служити нації і народу справно, а не корчив із себе щось тіпа «політика».

Невже мудрій і освіченій українській громаді безкінечно судилося віками ошиватися на роздоріжжі світової цивілізації та ще й у власній господі біля розбитого корита? Хіба минула чверть століття позірної незалежності й тотального антинародного рекету нас нічому мудрому не навчила? Чи то ми такі учні нікчемні, чи то вчителі наші настільки хитро вмудрені, що повсякчас із підмашених хабарами їжакових рукавиць витинається трипала фігура непрацюючого закону для народних мас?..

Наріжним каменем будь-якої людської спільноти є ідеологія, духовні й гуманітарні цінності і аж ніяк не напівтваринні, бо щойно духом, душею й

совістю й честю людина вирізняється посеред хижацьких потвор усюди і кругом. Та ж вони, самообрані й самопроголошені, й тут, як мовиться, втерли маки цілій нації: заклали міну сповільненої дії в текст Конституції України, мовляв, *«жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова»*, чим спровокували відсутність державної ідеології у нації – співзасновника ООН ще з 1945 року. Тим самим українство вчергове відбулося як отой глиняний кол'ос у липкій багнюці хитро вимудреної «ідеологічної багатоманітності» від тіпа «слуг народу», розумних для себе й недоумкуватих для інших. От і жнемо замість хліба буревії, посухи й смертоносний братовбивчий вогонь, який, як бачимо, не забарився на Печерських пагорбах.

І все ж таки надія на позитив не вмирає ніколи. Бо людство тим і відрізняється від інших, що гуртом і поодиноці мислить, діє і взаємодіє ідейно, а не шкірно, не шлунково, не інстинктивно. При цьому навіть банда не цурається певних етико-моральних та ідейних орієнтирів. А тут свої та прибудні кліщі відсмоктали стільки народної крові, витерли чоботи об найдавніший на землі завітаний вікопомними візерунками народ, попередньо очистивши бідняцькі кишені й комори...

Натомість увесь цивілізований світ живе, бореться успішно й перемагає завдяки досягнутим у минулому сторіччі ідейним орієнтирам від філософів позитивізму й неопозитивізму. Найбільш визначними представниками цієї гуманістичної філософії були Огюст Конт, Бертран Рассел, Людвіг Вітгенштейн та Нельсон Мандела. До слова, тут у Львові упродовж першої третини ХХ ст. народилася, активно діяла і взаємодіяла у середовищі країн антитоталітарної Європи Львівсько-Варшавська школа логіків, математиків, філософів, психологів та лінгвістів під мудрим крилом професора, завідувача кафедри й ректора Львівського університету Казімежа Твардовського. 1938-го року Вчителя було поховано на Личаківському цвинтарі...

Аби уникнути смертельної небезпеки від нацистської та комунототалітарної навали філософи-неопозитивісти зі Львова, так само й з Відня, з Копенгагену і з Берліну були вимушені віддатися на відкуп підприємливим британцям і американцям. Відтак з їхніх доробків скористалися першовідкривачі комп'ютерних та дівайсових «яблук» зокрема британець Алан Тьюрінг та американець-мільярдер Стів Джобс. Тож попри надмірні інтелектуальні амбіції ми в Україні вчергове так і не сягнули жаданої амуніції. Натомість вже у ХХІ сторіччі змушені пасти інтелектуально задніх скрізь і всюди, вдома й у світах попри власний могутній ідейний потенціал...

Натомість у процвітаючих націях Заходу саме лінгвістична філософія й у першу чергу семантичний її стрижень сприяли тому, що повноцінні мільярдери в царині лінійно-нелінійної електроніки відбулися як локомотиви ери інформаційної революції у цілому світі, спромоглися реально розставити усі крапки над «і» у позірно недоступних людському розумінню речах.

Народжене філософами-неопозитивістами універсальне поняття *«семантика»*, яке *означає частину або сукупність змісту, значень і смислів одиниць мови, мовлення й мислення, тобто нелінійне внутрішнє,*

іманентне елементів і цілого знакових систем, що актуалізується у процесі комунікації, свідомості й підсвідомості, живої і почасти неживої природи.

Ось, приміром, одвічне запитання: що слід вважати першим у світі, курку чи яйце? Такі суперечливі і, здавалося б, безплідні суперечки притаманні тільки лише недолугій когорті філософів-матеріалістів з діалектичним жупелом. Попри це людина духовна й прагматична, водночас мудра й мисляча ідейно, а не догматично, знає латину (*lingua Latina*) чи просто відчуває і відає достеменно, що світ не сам по собі існує, а людство й поготів. Адже **«Спочатку було Слово. І Слово було Бог. І Слово було у Бога. І Бог сказав: “АВ ОВО” (ВІД ЯЙЦЯ)... І народився Всесвіт».**

Хіба Всесвіт не нагадує нам неймовірну та не співвимірну з нашою людською уявою певну подобу безмежного овального яйця? Щоправда, в сучасній науці чомусь досі панують неадекватні цивілізації III тисячоліття безідейні, безформні й беззмістовні, безбожні, псевдонаукові «бовтюхи»...

Отож, Слово – це є і криця, й цегла, й цемент, і деревина, і чисте як кришталева сльоза скло для будівництва правдивого Європейського Українського Дому. Але насамперед Слово – це невмирущий генератор позитивної енергетики для нескінченної душевної та духовної сутності особистості, мірило гідності й непримиренності людини-громадянина стосовно мракобісся.

Питається в задачі: а що з числа матеріальних надбань є насправду істинним на Землі як від Бога, так і від людського роду? Що є неперевершеною, незнищеною скарбницею духу, душі й тіла людства в усі віки та епохи? Воістину – це Книга. І у першу чергу Книга Книг – Біблія, а також словники, енциклопедії... Насправду, словникові скарби є чи не найповнішим та найоб'єктивнішим джерелом пізнання як гуманітарних, так і історичних, естетичних, моральних, звичаєвих, утилітарних, мисленневих сутностей цивілізацій, які жили, спілкувалися й творили та й воювали...

Ніхто не має на меті применшувати роль історичних, наукових, техніко-технологічних чи літературних праць. Проте вдумливий читач завжди виважено і з розумінням ставиться до авторських думок і сентенцій, що би там хто не писав, чи говорив, чи цідив крізь зуби ... Адже найвищою історичною шанною для творчої особистості вважається таки книга, яку народ не гребує поставити найулюбленішу з них поряд з Біблією...

Тож мені, як лінгвісту-мовознавцю, який працює за Словом у найширшому розумінні цього поняття, вдалося й, мабуть, судилося опанувати певну дрібку солі правди у безмежжі істин на просторах логіко-лінгвістичного й семантико-словотворчого аналізу й синтезу змістів, значень і смислів одиниць мови, мовлення й мислення. Словом, СЕМАНТИКИ, як частки та / або сукупності змісту, значень і смислів певної кількості явищ, образів, слів, понять і категорій від Її Величності **Істини**. Відтак, **правда є у кожного своя, а Істина – одна на всіх**. Осягнути бодай крихту від сенсу буття та діяння, як виявляється, є можливим у тісному взаємозв'язку і взаємопорозумінні між особами, які оперують клерикальними та світськими

скарбницями знань.

Про ідеологію, про позитивне світобачення й про Слово з Божою поміччю вище згадувалося. Тож тепер слід звернутися до утилітарного наукового знання й сформулювати деякі універсальні закони матеріального й ідеального буття у їхній єдності, непротиречивості й повноті значень, смислів та змістів, які гармонійно, гарно й красиво взаємодіють у реальних та віртуальних системах.

З огляду на фундаментальний підсумок, новизна авторського лінгвістичного, мовознавчого дослідження суспільно-політичних та фінансово-економічних явищ напівдикого ринку в Україні полягає в такій неспростовній аксіомі, яку віками акцептують мислителі і вчені-позитивісти скрізь у світі, а саме: крізь Призму Божої триєдності завдяки Слово, яке є семантико-структурною сукупністю змісту, значень і смислів, оформлених у логіко-лінгвістичний спосіб елементів комунікативної триєдності мови, мовлення й мислення, є реально можливим спонукати реструктурувати свідомість та підсвідомість навіть найлютішого агресора до втрати упевненості у власній силі, до зниження агресивної, загарбницької мотивації, а відтак – до капітуляції.

Доречно навести тривіальні, з першого погляду, приклади, паралелі між сутнісними характеристиками явищ природи й суспільства. Приміром, промені світла, які пронизують вершину тригранної прозорої призми (піраміди), відбуваються як очевидний для людського сприйняття дивовижний феномен райдуги, тобто демонструють видимий неозброєним оком природний райдужний спектр з упорядкованою регулярним чином гамою кольорів від (ультра)фіолетового до (інфра)червоного. Російською найлегше запам'ятати цей феномен у такий спосіб: «Каждый Охотник Желает Знать, Где Сидят Фазаны» (Красный, Оранжевый, Желтый, Зеленый, Голубой, Синий, Фиолетовый).

За межами видимого людським оком нелінійного феномену — діапазону спектра природного світла, як це відомо кожному школяру, знаходяться відповідно ультрафіолетовий та інфрачервоний діапазони. Проте, на превеликий жаль, не кожен академік є свідомим того факту, чому космічні ракети раптом вибухають в атмосфері... Гіпотетично, такі трагедії стаються внаслідок порушення зі сторони конструкторів-матеріалознавців елементарних природних вимог стосовно штучних матеріалів, які у щільних шарах атмосфери руйнуються в непередбачуваний конструкторами спосіб внаслідок порушення природної спектральної організації структури. Хоч за звичайних наземних умов такі матеріали здаються найнадійнішими.

Істина причинно-наслідкового зв'язку явищ живої й неживої природи, природних та суспільних явищ догматичним антинауковим бузувірством не сприймається як об'єктивна реальність. Ось чому катастрофи неминучі в царині свавільно порушеного людьми природного, нелінійного — Господнього порядку так само, як і в деструктивній системі спектру компонентів та матеріалів, з яких сформовано лінійні предмети, приміром, літальний чи підводний плавальний апарат. Переслідування інакомислія на

різних рівнях догматизму віками обертається трагічними наслідками і для науки, і для спільноти: часто-густо літальний апарат відбувається як «летальний», а підводний човен – гробівцем...

У висліді відвертого невігластва чи неосвіченості соціуму й політикуму щосторіччя замість процвітання людство винищується в результаті як політичних, так і природних катаклізмів, що їх провокують і вчиняють на свій недолугий розсуд особи, які не є свідомими новітніх досягнень природничих та суспільних наук.

До слова, комунікативні процеси апріорі відбуваються як у суспільстві, так само й у процессах взаємодії живої та неживої природи. До прикладу, квітки розкриваються, реагуючи на ультрафіолетові промені, індукують нелінійні впливи – запахи, кольори, нектар тощо й у свою чергу приваблюють живих істот, зокрема комах, які мимохідь вчиняють запилення і тим самим спричиняють плодоношення.

Геніальними слід вважати меседжі від російського письменника й культуролога Георгія Гачева: «Все деления [і віднімання, – примітка наша, О.Н.] — сатанински. Божеское — сложение. Природное — умножение.» [Гачев Г.Д. Книга удивлений, или Естествознание глазами гуманитария, или Образы в науке. – М.: Педагогика, 1991. — 272 с., с. 167].

Щойно на початку 1980-х р.р. Академік Н.Г. Басов стурбований можливістю загроз неминучих катастроф на порозі інформаційної епохи у розвитку людства писав: *«Для того, чтобы прояснить, почему роль нелинейных явлений в квантовой электронике столь велика, укажем на некоторые характерные их черты. Обычно в физике нелинейной называют систему, поведение которой описывается нелинейными дифференциальными уравнениями. Важным свойством, отличающим нелинейные системы от линейных, является отсутствие для них принципа суперпозиции: другими словами, для нелинейных систем «результат каждого из воздействий в присутствии другого оказывается не таким, каким он был бы, если бы другое воздействие отсутствовало»*. Можно утверждать, что познание и использование различных нелинейных явлений стало в квантовой электронике основным, определяющим её развитие методом, возможности которого ещё далеко не исчерпаны. Именно в квантовой электронике нелинейные явления превратились из вещи в себе в вещь для нас. Нам представляется, что философское осмысление закономерностей нелинейных явлений и методов их познания позволило бы глубже раскрыть и конкретизировать целый ряд важных аспектов диалектики качественных превращений во всей окружающей человека действительности. Настоятельная необходимость философского осмысления нелинейных закономерностей диктуется тем, что не только в процессе научного познания, но и в своей повседневной практике мы фактически сталкиваемся с различными проявлениями нелинейных закономерностей. Развитие производительных сил современного общества достигло таких масштабов, а воздействие их на природу столь возросло, что реакция природы на них приобрела нелинейный (необратимый) характер. Существует, например,*

*большой перечень проблем, определяемый единым термином — «глобальные». К ним обычно относят вопросы загрязнения окружающей среды, истощения энергетических и сырьевых ресурсов, нехватку продуктов питания, неконтролируемый рост численности населения. По существу, все эти проблемы суть проявления некоторых общих нелинейных закономерностей. Мир в целом вышел за рамки линейного приближения. Задача заключается в том, чтобы научиться в нём жить, выработать на основе познания нелинейных закономерностей адекватные этому миру практические способы действия в нём. Знание общих, присущих нелинейным системам закономерностей, опыт, полученный при их познании в конкретных науках, в частности в квантовой электронике, помогут нам в этом.» [Басов Н.Г. Квантовая электроника и философия // Будущее науки : международный ежегодник. М.: Знание, 1982. Вып. 15. – С. 240-242; *БСЭ, 2-е изд., статья «Нелинейные системы»].*

Наші авторські неопозитивістські напрацювання в царині осмислення й теоретико-практичного застосування нелінійних систем виголошено й частково опубліковано у виданнях кафедри філософії Національного університету «Львівська політехніка» **«На шляху до синтезу філософії, науки та релігії»**: Тези III Всеукраїнської науково-практичної конференції «Що чинити, як діяти? Філософські, наукові та релігійні аспекти управлінської діяльності (15–16 квітня 2011 р.)» та Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції «Людина, Всесвіт, Абсолют. Класичний, неklasичний, постнеklasичний та езотеричний підходи» (19–20 квітня 2013 р.) та ін.:

Нагорний Олександр Таїнство триєдності : дискурс ринкового мислення еліт. // На шляху до синтезу філософії, науки та релігії : Тези III Всеукраїнської науково-практичної конференції «Що чинити, як діяти? Філософські, наукові та релігійні аспекти управлінської діяльності», 15-16 квітня 2011 року / За ред. І. В. Карівця. – Львів : Видавництво Львівської Політехніки, 2011. – С. 131–132. – ISBN 978-617-607-052-8.

Нагорний, Олександр Нелінійна система філософських категорій як приклад абсолютної істини [Текст] / Олександр Нагорний // На шляху до синтезу філософії, науки та релігії : матеріали IV Всеукраїнської наук.-практ. конф. «Людина. Всесвіт. Абсолют. Класичний, неklasичний, постнеklasичний та езотеричний підходи», 19–20 квітня 2013 р. / за ред. І. В. Карівця. — Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2013. — С. 134—141. — ISBN 978-617-607-421-2.].

Так само у мережі Інтернет:

Нагорний, Олександр, лінгвіст, підприємець, публіцист, м. Львів Філософська сутність буття — це є таїнство триєдності [Електронний ресурс] . — Режим доступу до сайту :

http://vk.com/doc107756497_300261523 ;

Нагорний, Олександр, лінгвіст, підприємець, публіцист, м. Львів Нелінійна система філософських категорій [Електронний ресурс] . — Режим доступу до сайту : http://vk.com/doc107756497_300261596 .

Перед лицем реальних геополітичних викликів, внутрішніх та зовнішніх загроз національній незалежності України як республіки і як нації з числа співзасновників ООН в 1945 році слід негайно запровадити належні ідейно-політичні та філософсько-прагматичні форми й методи формування свідомості й підсвідомості соціуму й політикуму у сенсі адекватності реаліям новітньої ринкової доби та жорстокої конкуренції в метрополії і у світах.

Наріжним каменем формування особистісного стану кожного свідомого громадянина, всезагального імунітету від агресії та деструкції нації мають слугувати авторські системи контрверсій, а саме світоглядних орієнтирів та протидії семантичним версіям зі сторони конкурентів, реальних і потенційних супротивників, а саме:

Нагорний, Олександр Філософія особистості в ринку : формат навчання вчителя вчителів бути особистістю і займатися вихованням та навчанням особистостей [Електронний ресурс] / Олександр Миколайович Нагорний // Виртуальное образовательное пространство : психологические проблемы : материалы II Международной научно-практической Интернет-конференции (20 мая 2013 г.). — Національна академія педагогічних наук України : Відділення психології, дефектології та вікової фізіології ; Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2013. — Режим доступу до сайту / тексту : http://www.psytir.org.ua/Tezy/2013_05/2013_05_20.htm ; http://vk.com/doc107756497_273675798 ;

Олександр Нагорний Про семантичні версії, диверсії і контрверсії. Якщо ми не проти них, то чому вони супроти нас? (на прикладі української політики) [Електронний ресурс] . — Режим доступу до сайту : http://vk.com/doc107756497_288075127 .

При цьому варто усвідомити, що без адекватного реаліям сучасного нестабільного світу світобачення, без осягнення сутності синергії діяльності усіх співгромадян перед лицем потужних деструктивних викликів за наявності квазі-ринкового Основного Закону держави і нації неможливо сформувати належні модерні, нелінійні форми, засоби і способи конкурентного буття та діяння громадян і держави. Правдиву конституційну реформу вимагає епоха ринку і провідний, продуктивний, середній клас України:

Олександр Нагорний Синергетика або нелінійність в українській політиці (наукові виклади у формат-варіанті суспільно-політичної інвективи) [Електронний ресурс] . — Режим доступу до сайту : http://vk.com/doc107756497_266761335 ;

Нагорний, О. М. Підприємництво: підтекст соціально-економічних реформ і перспектив України на рубежі ХХ–ХХІ століть. [Текст] / Олександр Нагорний // Соціально-економічні реформи в контексті глобалізації та євроінтеграції : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції : (Львів, 31 січня 2014 року) / Громадська організація «Львівська економічна фундація». — У 3-х частинах. — Львів : ЛЕФ, 2014. — Ч. 1. — С. 11–13. — УДК 33(063) ; ББК 65.01я43 С 69 ;

Олександр Нагорний Ідеологічні засади ліберальної української Конституції і нації [Електронний ресурс] . — Режим доступу до сайту :

http://vk.com/doc107756497_268836756 ;

Нагорний, О. М. Конституція України новітньої ринкової доби [Електронний ресурс] / Олександр Миколайович Нагорний // Конституціоналізм в Україні : ідеї, концепції, доктрини (історія і сучасність) : матеріали Другої Всеукраїнської наукової Інтернет-конференції (25 квітня 2013 р.). — Львів : Національний університет «Львівська політехніка» : Навчально-науковий інститут права і психології : кафедра історії держави і права, 2013. — №9. — Режим доступу до сайту :

http://historylaw.lp.edu.ua/index.php?option=com_content&view=category&id=45&Itemid=66 ;

Олександр Нагорний, підприємець, політик, публіцист Українське громадянство на межі ХХ–ХХІ століть : панство чи холопство, лиск чи ницість? (ультимативний есей) [Електронний ресурс] . — Режим доступу до сайту : http://vk.com/doc107756497_300257804 ;

Нагорний Олександр Миколайович фізична особа-підприємець, політик, публіцист, засновник, власник, директор Приватного підприємства Центр інтелектуальних послуг «Трансфер», м. Львів

Середній клас в Україні: як сягнути цивілізованого рівня підприємництва, влади й держави / Middle class in Ukraine: how to reach the civilized entrepreneurship, power and state [Електронний ресурс] . — Режим доступу до сайту : http://vk.com/doc107756497_300259436 ;

Нагорний, Олександр Маніфест капіталістичної партії : Програма партії лібералів України гармонізованої (ПЛУГ) [Електронний ресурс] . — Режим доступу до сайту : http://vk.com/doc107756497_300257495 .